

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 199.

Trettende Session.

50de Møde.

Onsdagen den 4de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Scherning: Naar jeg gaaer ind paa denne Lov, saa er det paa ingen Maade, fordi jeg erkjender den for i sig selv heldig, thi den begaaer, efter min Mening, en meget stor Feil, der imidlertid ligger i Sagens nærværende Stilling og indre Natur, den nemlig, at den sænker den kongelige Tilfynsmand i Communen ned i selve Communallivet. Dette er, efter min Mening, en Feil; men jeg betragter det som Noget, der igjennem et Tilbageslag maa føre til det virkelig Sande, nemlig, at der ikke bliver nogen Borgermester, uden han er valgt af Byen selv. Jeg kan ikke see, at der kan komme Andet ud af denne Lov, naar den først er kommen i Virksomhed og er bleven vel overveiet, end at alle af Staten udnævnte Borgermestere maae komme til at forsvinde. De ere opløste ved denne Lov, de falde sammen af sig selv, eller komme ibetmindste til at staae som noget Ufornuftigt, og det er for mig en glædelig Begivenhed, jo længere vi rykke dette Tidspunkt imøde. Jeg anseer nemlig enhver Stræben efter at fremskalde et sundt og forstandigt Communalliv for unyttigt, saalænge Borgerne i Byerne ikke ere komne til, indenfor et vist Tidrum at vælge deres egne Borgermestere, og saalænge Tilfynet fra Statens Side ikke udøves paa en ganske anden Maade end nu. Der behøves virkelig ikke en saadan Tilfynsmand for enhver lille By, og til at være Auktionsdirecteur behøves ikke nogen Bor-

germester, thi det kan gøres uden dem. Jeg skal derfor stemme for Loven i den Forventning, at den bruges til at affstaae det, som for Diebliffet er en Hovedhindring for ethvert sundt, kraftigt og forstandigt Communalliv.

Ordføreren: Af det, som det ærede Medlem fra Aarhus (Mørk) sidst ansøgte, skal jeg kun holde mig til een af hans Bemærkninger. Han fremsatte nemlig den Mening, at der ved denne Lov blev givet Borgermesteren en langt større Autoritet, at han ved den vilde faae en større Magt, end han hidtil havde haft. Udvalget har netop temmelig omhyggeligt behandlet dette Spørgsmaal, og for dets Medlemmer staaer det derefter saaledes, at det vel kan være, at hvor der er en dygtig Borgermester, der ved at stille sig paa en velvillig Maade overfor Borgerrepræsentationen og i Møderne udvikler en større Indsigt og Dygtighed, vil han vinde større Autoritet ved disse Fællesmøder end ved at staae særskilt; men, hvor dette finder Sted, maa man ogsaa være enig om, at det netop er ønskeligt at faae Fællesmøder, hvor en saadan Mand's større Indsigt og Dygtighed, forenet med Velvillie overfor dem, han forhandler med, kan komme til at gjøre sig gjældende, og derfor anseer jeg denne Bestemmelse for et Fremskridt. Menes der derimod ved Autoritet, den hvide Bærbighed eller den Brutalitet, Vedkommende lægger for Dagen — thi det er gjerne Tilfældet med den Slags Folk, at de mene, at Borgerne ere deres Underordnede, og optræde med en Hersefværdighed, fordi de troe, at det er Underordnede, de have med at gjøre — da an-